

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Emigrantlitteraturen (1872)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 142. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992359435376.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

«Hvorledes,» siger Oswald til Corinna, da han taler om England, «har De kunnet forlade Kyskhedens og Sædelighedens Hjemstavn og gøre det sunkne Italien til Deres Adoptivfædreland?» Corinna svarer: «I dette Land er vi beskedne, hverken stolte af os selv som Englænderne eller fornøjede med os selv som Franskmændene.» Det tilfredsstillende hende, paa én Gang at beskæmme det nordiske Puritanerhovmod og den franske Forfængeligheds Frygt for at blive latterlig, ved den ligefremme Naturlighed, som det italienske Folk selv i sin Fornedrelse har bevaret. Hun tegner med fme og sande Træk den rørende Troskyldighed, hvormed Følelsen i Italien giver sig til Kende: Ingen stiv Tilbageholdenhed som i England, intet Koketteri som i Frankrig, Kvinden vil her kun behage den, hun elsker, og finder det ligegyldigt, om Alverden faar det at vide. En af Corinnas Venner kommer efter nogen Tids Fraværelse tilbage til Rom og lader sig melde hos en fornem Dame. Tjeneren kommer ud og svarer: «Prinsessen modtager ikke i denne Tid, hun er i daarligt Humør, hun er *inamorata* (forelsket).» Corinna viser, hvor skaansomt Kvinden bedømmes i Italien og hvor aabent hun er sine Følelser bekendt. En fattig Pige dikterer paa aaben Gade Skrивereren et Kærlighedsbrev til sin Elsker, og Manden nedskriver det med største Alvorlighed, dog aldrig uden af sit Eget at tilføje alle de officielle Formler, som det hører til hans Haandværk at kende. Den stakkels Soldat eller Arbejder modtager saaledes et Brev, i hvilket mange ømme Forsikringer befinder sig i en Ramme af «Højstærede Samtidige!» og «Deres med Agtelse ærbødige» o. s. v. *Corinna's* Skildring er her fuldkomment sand. Jeg har ved et Tilfælde selv set den Slags Breve. Og paa den anden Side synes Lærdom hos Datidens italienske Kvinde ikke at have været noget Usædvanligt. 143 En Franskmand, der kalder en kundskabsrig Kvinde Pedant, faar i Bogen Svaret: «Hvad ondt er der i, at en Kvinde kan Græsk?»